

Tabele orzeczeń SOKiK wydanych w okresie od 1.01. do 21.05.2013 r.

A. Orzeczenia w sprawach z zakresu ochrony konkurencji (sygn. akt XVII AmA)

Lp.	Sygnatura i data wyroku. Data i sygnatura decyzji. Zakres sprawy. Powód.	Decyzja Prezesa UOKiK	Sentencja i uzasadnienie wyroku SOKiK
Oddalenie odwołań od decyzji Prezesa UOKiK z 28.12.2009 r.			
1.	84/10. 14.02.2013. Ochrona konkurencji i nałożenie kary pieniężnej. A.J. prowadząca działalność gospodarczą jako (...) A. J. z siedzibą w W.	Prezes UOKiK uznał za praktykę ograniczającą konkurencję zawarcie przez (...) Sp. z o.o. w K. oraz wskazanych przedsiębiorców niedozwolonego porozumienia ograniczającego konkurencję na rynku krajowym sprzedaży hurtowej drzwi, polegającego na bezpośrednim ustalaniu cen sprzedaży towarów, poprzez ustalanie pomiędzy (...) Sp. z o.o. w K. oraz wyszczególnionymi przedsiębiorcami (partnerami handlowymi) w umowach o współpracy, cen odsprzedaży drzwi antywłamaniowych produkowanych i sprzedawanych przez (...) Sp. z o.o. w K., co stanowiło naruszenie art. 6 ust. 1 pkt 1 uokik.	SOKiK oddalił odwołanie. Sąd zważył, co następuje: „W ocenie Sądu wyłącznie w przypadku, gdyby powódka, a także inni dystrybutorzy (...), nie potwierdzili zasad ustalania cen odsprzedaży drzwi, poprzez odmowę podpisania umów zawierających w swojej treści postanowienia pozwalające na narzucanie przez producenta określania cen, po jakich mają być sprzedawane drzwi przez dystrybutorów, możliwa byłaby konstatacja, że w okolicznościach faktycznych sprawy nie doszło do zawarcia porozumienia cenowego, skoro dystrybutor sprzedawał drzwi po cenach odbiegających od oczekiwanych przez spółkę (...)”. „Przyjmuje się, że obok minimalnych cen odsprzedaży, sztywne ceny odsprzedaży stanowią jedyne wertykalne ograniczenie w porozumieniach dystrybucyjnych, które nie pozwala odsprzedawcy na zwiększenie wolumenu sprzedaży w drodze obniżenia ceny. Porozumienie o takiej treści uniemożliwia ponadto sprzedawcom konkrowanie ceną z innymi członkami sieci sprzedaży konkretnego towaru, konkretnego sprzedawcy”.
2.	88/10. 14.02.2013 r. Ochrona konkurencji i nałożenie kary pieniężnej. (...) sp.j. R. T. i spółka z siedzibą w I.	Prezes UOKiK stwierdził zaniechanie praktyki z dniem 11.12.2007 r.	Ponadto, Prezes UOKiK nałożył kary na wszystkich uczestników porozumienia.
3.	101/10. 14.02.2013 r. Ochrona konkurencji i nałożenie kary pieniężnej. (...) sp.j. S. B., H. B. z siedzibą w P.	Prezes UOKiK stwierdził zaniechanie praktyki z dniem 11.12.2007 r.	Ponadto, Prezes UOKiK nałożył kary na wszystkich uczestników porozumienia.

4.	<p>102/10. 14.02.2013. Ochrona konkurencji i nałożenie kary pieniężnej. Z. Ł. prowadzący działalność gospodarczą jako „(...)” z siedzibą we W.</p>		
5.	<p>104/11. 18.02.2013 r. Decyzja Prezesa z 26.04.2011 r. (...) Sp. z o.o. w W.</p>	<p>Prezes UOKiK nałożył na przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 15.841 zł z tytułu nieudzielenia informacji żądanych przez Prezesa UOKiK na podstawie art. 50 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.</p>	<p>SOKiK oddalił odwołanie. W opinii SOKiK bezzasadny był zarzut błędu w ustaleniach faktycznych, bowiem jak wynika z załączonych duplikatów potwierdzenia odbioru, pracownik powoda odebrała przesyłkę zawierającą pismo Prezesa UOKiK. W dalszej kolejności wbrew zarzutom Powoda wina nie była przesłanką nałożenia kary przez Prezesa UOKiK ale jedynie okolicznością braną pod uwagę przy jej wymiarze.</p>
6.	<p>62/10. 26.02.2013 r. Decyzja Prezesa UOKiK z 31.12.2009 r. Ochrona konkurencji i nałożenie kary pieniężnej. (...) SA w K.</p>	<p>Prezes UOKiK uznał (m.in.) za praktykę ograniczającą konkurencję i naruszającą zakaz, o którym mowa w art. 8 ust. 1 i 2 pkt 1 i 5 uokik, nadużywanie przez (...) S.A. pozycji dominującej na lo kalnym rynku dystrybucji energii elektrycznej na terenie jego sieci elektroenergetycznej poprzez narzucanie w umowach o świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej oraz Instrukcji (...): a) warunków uniemożliwiających wspólne rozliczanie odbiorców kupujących energię od jednego sprzedawcy, przy jednoczesnym korzystaniu z takiego prawa przez (...) S.A. w relacjach z operatorem systemu przesyłowego</p>	<p>SOKiK uwzględnił odwołanie w całości. Prezes UOKiK nie wykazał należycie przesłanki „nieuczciwości”. Ponadto, dowodami wskazującymi na trafność jego oceny mają być jedynie informacje i wyjaśnienia (...), a nie własne ustalenia i ich ocena. Organ antymonopolowy stwierdził, że rynek obrotu energią elektryczną na rzecz podmiotów uprawnionych do korzystania z prawa wyboru sprzedawcy jest rynkiem w pełni konkurencyjnym, na którym działa wiele różnych przedsiębiorców i rynek ten jest mocno rozdrobniony. W uzasadnieniu decyzji nie wykazano natomiast, w jaki sposób praktyki wpływają negatywnie na stan konkurencji na tym rynku. Fakt ograniczenia konkurencji na rynku powiązanym nie został poddany odpowiedniej analizie, której wyniki uprawniałyby do stwierdzenia, że na tym rynku doszło do ograniczenia konkurencji.</p>

		b) warunków nakładających wyłącznie na przedsiębiorstwa obrotu energią elektryczną obowiązek ustanowienia zabezpieczeń finansowych z tytułu uczestnictwa w rynku bilansującym na rzecz (...) S.A. niezależnie od ryzyka występujące go po obu stronach kontraktu.	W uzasadnieniu decyzji brak jest wskazania, czy zarzucane praktyki antymonopolowe, dotyczące zasad bilansowania handlowego oraz zabezpieczeń, można ocenić jako stwarzające istotne bariery wejścia na krajowy rynek obrotu energią lub ekspansji na tym rynku. Prezes UOKiK nie zbadał również, czy powodują one, że rozwój konkurencji na danym rynku nie jest możliwy lub jest w znacznym stopniu utrudniony.
Oddalenie odwołań od decyzji Prezesa UOKiK z 30.12.2009 r.			
7.	99/10. 27.02.2013 r. Ochrona konkurencji i nałożenie kary pieniężnej. (...) Sp. z o.o. S.	Prezes UOKiK uznał za praktykę ograniczającą konkurencję zawarcie przez (...) Sp. z o.o. w K. oraz wskazanych przedsiębiorców nie dozwolonego porozumienia ograniczającego konkurencję na rynku krajowym sprzedaży hurtowej drzwi, polegającego na bezpośrednim ustalaniu cen sprzedaży towarów, poprzez ustalanie pomiędzy (...) Sp. z o.o. w K. oraz wyszczególnionymi przedsiębiorcami (partnerami handlowymi) w umowach o współpracy, cen odsprzedaży drzwi antywłamaniowych produkowanych i sprzedawanych przez (...) Sp. z o.o. w K., co stanowiło naruszenie art. 6 ust. 1 pkt 1 uokik.	SOKiK oddalił odwołanie. Sąd zważył, co następuje: „W ocenie Sądu wyłącznie w przypadku, gdyby powódka, a także inni dystrybutorzy (...), nie potwierdzili zasad ustalania cen odsprzedaży drzwi, poprzez odmowę podpisania umów zawierających w swojej treści postanowienia pozwalające na narzucanie przez producenta określania cen, po jakich mają być sprzedawane drzwi przez dystrybutorów, możliwa byłaby konstatacja, że w okolicznościach faktycznych sprawy nie doszło do zawarcia porozumienia cenowego, skoro dystrybutor sprzedawał drzwi po cenach odbiegających od oczekiwanych przez spółkę (...)”.
8.	105/10. 27.02.2013 r. Ochrona konkurencji i nałożenie kary pieniężnej. Biuro Handlowe w Ł. sp. j.	Prezes UOKiK stwierdził zaniechanie praktyki z dniem 11.12.2007 r.	„Przyjmuje się, że obok minimalnych cen odsprzedaży, sztywne ceny odsprzedaży stanowią jedyne wertykalne ograniczenie w porozumieniach dystrybucyjnych, które nie pozwala odsprzedawcy na zwiększenie wolumenu sprzedaży w drodze obniżenia ceny. Porozumienie o takiej treści uniemożliwia ponadto sprzedawcom konkurowanie ceną z innymi członkami sieci sprzedaży konkretnego towaru, konkretnego sprzedawcy”.
9.	96/10. 25.03.2013 r. Ochrona konkurencji i nałożenie kary pieniężnej. (...) Sp. z o.o. w Ł. (dawniej: (...)) Sp. z o.o. z siedzibą w Ł.)	Ponadto, Prezes UOKiK nałożył kary na wszystkich uczestników porozumienia.	
10.	97/10. 25.03.2013 r. Ochrona konkurencji i nałożenie kary pieniężnej. L.S. prowadzący działalność gospodarczą jako (...)) we W.		

11.	<p>100/10. 25.03.2013 r. Ochrona konkurencji i nałożenie kary pieniężnej. T.Ż. prowadzący działalność gospodarczą jako (...) z siedzibą w S.</p>		
12.	<p>24/10. 1.03.2013 r. Decyzja Prezesa UOKiK z 30.12.2005 r. Ochrona konkurencji i nałożenie kary pieniężnej. Miasto G.N.</p>	<p>Prezes UOKiK uznał za nadużywanie pozycji dominującej na lokalnym rynku hurtowego odbioru ścieków z terenu gmin: N., B., P.i S., poprzez bezpośrednie narzucanie Przedsiębiorstwu Komunalnemu Sp. z o.o. w N. nieuczciwych, nadmierne wygórowanych cen za przyjmowanie ścieków komunalnych z międzygminnych kolektorów kanalizacji sanitarnej ww. gmin do urzędzeń kanalizacji sanitarnej Miasta N. i ich oczyszczenia w oczyszczalni w N.</p>	<p>SOKiK oddalił odwołanie.</p> <p>Nadużywanie pozycji dominującej określone w art. 9 ust. 2 pkt 1 uokik polegające na bezpośrednim lub pośrednim narzucaniu nieuczciwych cen w tym cen nadmierne wygórowanych, może wynikać z tzw. subsydiowania skrośnego. Chodzi o różne postaci praktyki podmiotu dominującego na rynku właściwym narzucania ceny nieuczciwej w tym sensie, że opiera się ona na parametrach kalkulacyjnych odezwanych od przedmiotu transakcji po to aby pokryć deficyt powstały w związku ze świadczeniem usług na rzecz innych konsumentów, którym przyznaje się szczególne preferencje.</p> <p>Nieuczciwość, w tym wypadku proponowanej przez powoda ceny, polega na obciążeniu zainteresowanej kosztem oczyszczania wód przypadających na miasto N., gdzie w świetle prawa koszty te obciążają wszystkie grupy taryfowe. Drugim aspektem w niniejszej sprawie odniesienie się do kalkulowania ceny przez powoda w podziale na koszty związane i nie związane z wodami opadowymi. Tam w kalkulacji ceny powód ustalił proporcje (stosunek 6% dla zainteresowanej jako udział w koszcie i 94% dla miasta N.) mając na uwadze wody opadowe z terenu miasta i pozostałych gmin.</p>

13.	<p>230/10 26.03.2013 r. Decyzja Prezesa z 11.06.2010 r. Nałożenie kary pieniężnej. (...) Sp. z o.o. w W.</p>	<p>Prezes UOKiK nałożył na przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 150.000 zł z tytułu nieudzielenia informacji żądanych przez Prezesa UOKiK na podstawie art. 50 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.</p>	<p>SOKiK oddalił odwołanie.</p> <p>Powód sam przyznaje, że nie zastosował się do obowiązku wskazanego w art. 50 uokik. Bezspornie zatem zachowanie powoda wypełniło hipotezę art. 106 ust. 2 pkt 2 uokik i na tej podstawie Prezes UOKiK był w pełni uprawniony do nałożenia na powoda kary pieniężnej.</p> <p>Jako pozbawione znaczenia dla rozstrzygnięcia sporu należało ocenić wymianę korespondencji pomiędzy stronami już po wszczęciu postępowania w przedmiocie nałożenia kary na powoda. Nie ma również znaczenia okoliczność, że decyzja została wykonana w całości.</p> <p>Zachowanie powoda należy zakwalifikować jako działanie umyślne przy czym całkowicie bez znaczenia pozostaje okoliczność, że przyczyną uchybienia obowiązkowi były zaniedbania pracownika powoda.</p>
14.	<p>234/10 21.05.2013 r. Decyzja Prezesa z 31.08.2010 r. Ochrona konkurencji i nałożenie kary pieniężnej. Gmina T.</p>	<p>Prezes UOKiK stwierdził nadużycie pozycji dominującej na lokalnym rynku wykonawstwa przyłączy kanalizacyjnych przez przeciwdziałanie ukształtowaniu się warunków niezbędnych do powstania i rozwoju konkurencji w związku z przyznaniem wyłącznego prawa wykonywania przyłączy kanalizacyjnych przedsiębiorcy wybranemu przez siebie w drodze przetargu oraz ze stosowaniem, po zakończeniu prowadzonych przez gminę inwestycji kanalizacyjnych, korzystniejszych dla Komunalnego Zakładu Budżetowego Gminy T. warunków wykonywania przyłączy przez niepobieranie od odbiorców zlecających wykonanie przyłącza temu</p>	<p>SOKiK oddalił odwołanie.</p> <p>Powód nie podniósł żadnych zarzutów merytorycznych, opartych o przepisy uokik. Podnoszone przez powoda okoliczności nie wpływają w żaden sposób na prawidłowość rozstrzygnięcia organu antymonopolowego.</p> <p>Sąd podziela w całości rozstrzygnięcie organu administracji i argumenty powołane jako jego uzasadnienie. Nie budzą wątpliwości Sądu ustalenia faktyczne dokonane przez organ administracji w toku postępowania zakończonego wydaniem przedmiotowej decyzji.</p> <p>W niniejszej sprawie prawidłowo stwierdzono, że Gmina T. dopuściła się nadużycia pozycji dominującej na rynku właściwym, o której mowa w art. 9 ust. 1 i ust. 2 pkt 1, 5 i 6 uokik.</p> <p>Zaistniały przeto przesłanki do nałożenia kary pieniężnej o których mowa w art. 106 ust. 1 pkt 1 ustawy.</p>

		<p>zakładowi jednorazowej zryczałtowanej opłaty za wydanie warunków technicznych określających dostęp do usług kanalizacyjnych w wysokości 1000 zł w sytuacji, gdy uiszczenie tej opłaty było warunkiem podłączenia do sieci kanalizacyjnej przyłącza wykonanego przez innego wybranego przez odbiorcę.</p> <p>Nadużywanie pozycji dominującej na lokalnym rynku zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków na terenie Gminy T. polegającego na uzależnieniu przyłączenia do komunalnej sieci wodociągowej nieruchomości należących do odbiorców z terenu Gminy T. od uiszczenia jednorazowej opłaty za uruchomienie przyłącza oraz narzucaniu odbiorcom nieuczciwych cen za dostarczaną wodę przez obciążanie ich kosztami odczytu wodomierza, którego nie posiadają oraz narzucaniu uciążliwych warunków umów o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków przynoszących Gminie nieuzasadnione korzyści.</p>	<p>Zdaniem Sądu wysokość orzeczonej kary spełnia przesłanki określone w art. 111 uokik.</p>
--	--	--	---

B. Orzeczenia w sprawach z zakresu zbiorowych interesów konsumentów (sygn. akt XVII AmA)

Lp.	Sygnatura i data wyroku. Data i sygnatura decyzji. Rodzaj sprawy. Powód.	Decyzja Prezesa UOKiK	Sentencja i uzasadnienie wyroku SOKiK
1.	<p>20/11. 25.03.2013 r. Decyzja RWA-15/2010 z 27.10.2010 r. Naruszenie zbiorowych interesów konsumentów i nałożenie kary pieniężnej Spółdzielnia Mieszkaniowa (...) z siedzibą w W.</p>	<p>Prezes UOKiK uznał za praktyką naruszającą zik stosowanie postanowień zawartych we wzorcach umowy, które wpisane zostały do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone pod pozycjami 1381, 893 i 1480.</p>	<p>SOKiK oddalił odwołanie.</p> <p>Sąd zważył, co następuje:</p> <p>Wystarczy samo korzystanie z wzorca umowy zawierającego postanowienia wpisane do rejestru klauzul niedozwolonych, aby mówić o stosowaniu postanowień wzorców umów, niezależnie od tego czy przedstawiony wzorzec otwiera możliwość prowadzenia negocjacji. Stosowanie postanowień jest więc ich wprowadzaniem, używaniem, umieszczawem wzorcach.</p> <p>(...) słuszne jest w tym zakresie stanowisko Prezesa UOKiK, iż dla uznania, że klauzula stanowiąca przedmiot postępowania przed Prezesem UOKiK oraz klauzula wpisana do rejestru są tożsame w treści, nie jest konieczna identyczność porównywanych postanowień. Zabiegi stylistyczne polegające na przestawieniu szyku zdania, zmianie użytych wyrazów, czy zastosowaniu synonimów, nie eliminują bowiem abuzywnego charakteru danego postanowienia.</p>

2.	<p>63/11. 26.02.2013 r. Decyzja RKT-36/2010 z 12.11.2010 r. Naruszenie zbiorowych interesów konsumentów i nałożenie kary pieniężnej. (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą w W.</p>	<p>Prezes UOKiK uznał za praktyki naruszające ziki:</p> <p>I. bezprawne zachowanie Banku polegające na automatycznym pobieraniu opłat za obsługę nieterminowych spłat kwot minimalnych w związku z zawartymi umowami o karty kredytowe, nawet w sytuacji gdy Bank nie podejmował działań, które uzasadniałyby naliczanie takich opłat, co stanowi naruszenie art. 3 ust. 1 uznk z 1993 r. i stwierdzono zaniechanie jej stosowania.</p> <p>II. Bezprawne działanie przedsiębiorcy polegające na stosowaniu postanowienia wzorca umowy wpisanego do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, tj. klauzuli: „<i>Oplata za obsługę nieterminowej spłaty – 39 zł</i>” (zaniechanej).</p>	<p>Oddalenie odwołania</p> <p>Sąd zważył, co następuje:</p> <p>W rozpoznawanej sprawie doszło do naruszenia dobrego obyczaju w wyniku przyznania sobie przez Bank prawa do obciążania konsumenta opłatami za czynności, które nie zostały dokonane. O ile bowiem dopuszczalne jest pobieranie przez pozwanego opłat za wykonane czynności zmierzające do windykacji niespłaconych kwot kredytu (monity w formie np. SMS, telefonicznej, wezwania pisemnego), to niedopuszczalne jest eksploatowanie ekonomiczne klienta Banku w wyniku automatycznego pobrania opłaty za przekroczenie terminu płatności kwoty kredytu w sytuacji, gdy jeszcze nie wykonano żadnej z ww. czynności.</p>
----	---	--	--

3.	<p>121/11 z dnia 20.03.2013.</p> <p>Decyzja RPZ-5/2011 z dnia 3.06.2011 r.</p> <p>Naruszenie zbiorowych interesów konsumentów i nałożenie kary pieniężnej.</p> <p>(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K.</p>	<p>Przezes UOKiK uznał za praktyką naruszającą zik działania (...) organizatora loterii audio-tekstowej pod nazwą (...), prowadzonej w okresie od 31.05.2010 r. do 5.11.2010 r. polegające na:</p> <p>I. emitowaniu reklam telewizyjnych ww. loterii, zawierających informację sugerującą, że jest to jedyna loteria nadzorowana przez Ministerstwo Finansów (zaniechanie);</p> <p>II. emitowaniu reklam telewizyjnych ww. loterii oraz przesyłaniu konsumentom komunikatów sms sugerujących, że losowanie nagród w loterii odbywa się każdego dnia (zaniechane) co stanowi nieuczciwe praktyki rynkowe wprowadzające w błąd określone w art. 5 ust. 1 i 2 pkt 1 w zw. z art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z 23.08.2007 r. o pnpr.</p>	<p>SOKiK oddalił odwołanie.</p> <p>Sąd zważył, co następuje:</p> <p>(...) nie można uznać, że wiedza konsumenta jest kompletna i profesjonalna co oznacza, iż konsument ma prawo pewnych informacji nie znać, czegoś nie wiedzieć. Przeciętny konsument nie posiada bowiem wiedzy specjalistycznej w danej dziedzinie, która pozwalałaby mu z należytą ostrożnością i dystansem odbierać informacje przekazywane przez profesjonalistów drogą reklam lub komunikatów SMS. Mimo świadomości, że język reklamy cechuje się umownością, pewną skłonnością do przesady czy metafory konsumenci mogą jednak odbierać kierowane do nich przekazy w sposób dosłowny, zakładając, że wysyłający komunikaty przedsiębiorca jako profesjonalista jest podmiotem wiarygodnym i przekazuje informacje w sposób wiarygodny, jednoznaczny i nie wprowadzający w błąd. Należy dodać, że na ocenę stosowanej przez powoda praktyki jako niedozwolonej nie ma wpływu okoliczność, że przedsiębiorca podejmował swoje działania nie mając świadomości, że mogą wywołać negatywne skutki u konsumentów, a więc działał w sposób niezamierzony. Na powyższą ocenę nie ma też wpływu fakt, że określone skutki nie zostały wywołane lub nie zostały należycie zdaniem przedsiębiorcy udowodnione (...).</p>
----	---	---	---